

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 356/2021
08.04.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Недељкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-354/2015 од 22.05.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 604/20 од 09.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.04.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милана Недељкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К-354/2015 од 22.05.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 604/20 од 09.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К-354/2015 од 22.05.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 17.02.2020. године па надаље и на новчану казну у износу од 150.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико новчану казну не плати у наведеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 604/20 од 09.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Новом Саду К-354/2015 од 22.05.2020. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Милан Недељков, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Образлажући повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама повређен објективни идентитет оптужбе, обзиром да се чињенични опис кривичног дела из оптужног акта Основног јавног тужиоца у Новом Саду разликује од изреке правноснажне првостепене пресуде, односно да је суд оптужбу прекорачио, на тај начин што је извршио промену регистарске ознаке путничког моторног возила марке BMW ..., као и измену броја овере купопродајног уговора закљученог између оштећеног и окривљеног.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на повреду кривичног закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни два, став девет, дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић